

PSY411
PEDAGOGICKÁ A
ŠKOLNÍ
PSYCHOLOGIE

Úvodem...

Kontakt

- **Mgr. et Mgr. Jan Mareš, Ph.D.**

- jmares@fss.muni.cz

- konzultační hodiny:

- čtvrtek 14:30-15:30;

- jindy pouze po předchozí domluvě

Prosím, uvádějte v předmětu zprávy kód předmětu a v textu mailu učo, kód předmětu

Pro obecné dotazy, prosím, využijte diskusní fórum kurzu v ISu

Další vyučující

- **PhDr. Josef Lukas**

- CPIV Brno; inkluzivní vzdělávání; kazuistický seminář

- **Mgr. Alexandra Kecová**

- Školní psychologie; kazuistický seminář

Pedagogická a školní psychologie

Požadavky:

- Aktivní účast na seminářích
 - účast v diskusích a cvičeních;
 - docházka více jak **66%**
- jeden krátký průběžný test (65% bodů – 5.4. ráno)
- Poster (5. 4. a 3. 5. – rozdělení do skupin – první seminář)
 - samostatně vybrané téma zpracované formou posteru a prezentované na semináři
 - základní informace a doporučení pro praxi
 - varianty pro výběr tématu – kazuistika / empirická ministudie
 - anotaci (název, odstavec, literatura) odevzdat do ISu (22.3.)
- Písemná zkouška

Poster

□ **Anotace**

- název, 250 slov, do 22.3. do ISu

□ **Téma**

- Dle vlastního výběru s ohledem na vlastní odborný zájem
- Možná skupinová práce (do tří osob) – s ohledem na téma

□ **Poster**

- A1, název, autor(ři), literatura, dobrá čitelnost, není nutné DTP zpracování

Pedagogická a školní psychologie

□ **Zkouška**

- Písemný test; cca 20 otázek:
 - pojmy, aplikace, problémové otázky;
 - uzavřené i volné odpovědi
- Možno zkoušet ve speciálních případech i ústně

Pedagogická a školní psychologie

Cílem kurzu je seznámit studenty s vybranými tématy pedagogické a školní psychologie. Studenti získají vhled do současných teorií v rámci okruhů a dovednost je prakticky aplikovat. Na konci kurzu budou studenti:

- ▣ *umět chápat a umět vysvětlit systém poradenské péče v oblasti výchovy a vzdělávání*
- ▣ *umět aplikovat současné teoretické koncepty v konkrétních modelových situacích*
- ▣ *umět aplikovat na modelových případech své znalosti přípravy na práci s klienty, základy diagnostiky i intervenčních strategií vč. etických aspektů činnosti psychologa v dané oblasti*
- ▣ *budou umět interpretovat výsledky modelových diagnostických situací*
- ▣ *budou se orientovat v legislativním rámci upravujícím činnost psychologa v oblasti*
- ▣ *budou se orientovat v profesní nabídce možných odborných specializacích v oblasti*

1./2. setkání

- ▣ Pedagogická i školní psychologie v souvislostech (specializace a možnosti uplatnění absolventů, etické kodexy, platná legislativa, odborné společnosti, trendy v oboru – RVP, evaluace atp.)
- ▣ Žák v procesu učení (úvod)
- ▣ Informace k vytváření posterů
- ▣ Žák v procesu učení (učení, chyba a učení, styly učení, elektronické učení, autoregulace učení; psychologický pohled na učivo: žákovské pojetí učiva, strukturování učiva, akademické aspirace, inkluze, rizikové chování atp.)
- ▣ Inkluzivní vzdělávání a praxe (JL)
- ▣ Řešení modelových situací
- ▣ První část posterové minikonference

3. setkání

- ▣ průběžný test (úroveň znalostí témat předchozího bloku)
- ▣ Interakce učitel a žák (interakční styly učitele, pojetí profesní role atd.)
- ▣ Prezentace posterů formou posterové minikonference (druhá polovina)
- ▣ Škola jako sociální prostředí (klíma školní třídy a školy, stres a zvládání školní zátěže žáky, sociální opora u dětí a dospívajících atd.)
- ▣ Školní psycholog, škola, lidé v ní a kolem ní (LP)
- ▣ Řešení modelových situací

Pedagogická a školní psychologie

Literatura

- FISHER, R. Učíme děti myslet a učit se. Praha: Portál 2011.
- BERTRAND, Y. Soudobé teorie vzdělávání. Vyd. 1. Praha : Portál, 1998. 247 s. ISBN 80-7178-216-5.
- ŠEĎOVÁ, K. a kol. Komunikace ve školní třídě. Praha: Portál 2012.
- PRŮCHA, Jan. Alternativní školy a inovace ve vzdělávání. 2. aktualiz. vyd. Praha: Portál, 2004. 141 s. ISBN 80-7178-977-1.

opakování

- ČÁP, J. - MAREŠ, J..[. Psychologie pro učitele [Čáp, 2001]. Vyd. 1. Praha : Portál, 2001. 655 s. ISBN 80-7178-463-.
- FONTANA, D. Psychologie ve školní praxi. Vyd. 1. Praha : Portál, 1997. 383 s. ISBN 80-7178-063-4
- a další - viz sylabus kurzu

rozšiřující

- VÁGNEROVÁ, M. Psychologie školního dítěte. 1. vyd. Praha : Karolinum, 1997. 88 s. ISBN 80-7184-487-.
- Psychodiagnostika dětí a dospívajících. Edited by Mojmir Svoboda - Dana Krejčířová - Marie Vágnerová. 1. vyd. Praha : Portál, 2001. 791 s. ISBN 80-7178-545-8.
- Psychologie handicapu. Edited by Marie Vágnerová - Zuzana Hadj-Mousová - Stanislav Štech. 1. vyd. Praha : Karolinum, 2001. 230 s. ISBN 80-7184-929-4.
- VÁGNEROVÁ, M. Psychologie problémového dítěte školního věku. Praha, 1995. 108 s.
- (...)

Pedagogická a školní psychologie

- **Odborná periodika**

- Pedagogika; Čs. Psychologie; Studia Padeagogica; Orbis Scholae; Pedagogika.sk atp.

- **Populární periodika**

- Moderní vyučování; Učitelské noviny (...)

Pedagogická a školní psychologie

□ Internetové zdroje

- **Ebrary education** - <http://site.ebrary.com/lib/masaryk/>
- **Elektronické zdroje na MU i na PedF MU**
 - <http://library.muni.cz/ezdroje/>
 - Blackwell, Cambridge Press
 - Databáze (ERIC, JSTOR)
- **Stránky**
 - MŠMT www.msmt.cz
 - Dále např. www.ceskaskola.cz; www.studovna.cz *atd.*
- Svépomocné skupiny (www.nadanedeti.cz/,
- Internetové prezentace škol (ŠVP, výroční zprávy atp.)
- Denní tisk (informace o školství)

PEDAGOGICKÁ A ŠKOLNÍ PSYCHOLOGIE

Úvod

Pedagogická psychologie

- patří mezi vědní obory, které mají relativně dlouhou historii; vznikla už na přelomu 19. a 20. století.

Zařazení pedagogické psychologie.

- **Situování pedagogické psychologie v rámci humanitních věd je ovlivněno historickou tradicí, v různých zemích se liší.**
 - ▣ ve většině evropských států, v USA, Kanadě, Austrálii je řazena mezi **psychologické vědy**
 - ▣ v Německu a ve skandinávských zemích bývá počítána mezi **vědy pedagogické**.

Vymezení pedagogické psychologie

- je nesnadné, neboť se odvíjí od názoru na její zařazení do soustavy vědních oborů, od její vývojové etapy (proměňovalo se v čase), od zastávané koncepce oboru.
 - **Americká tradice:**
 - pedagogická psychologie je obor, který aplikuje vědecké metody při studiu chování lidí v pedagogických podmínkách (Berliner, 1982)
 - je to obor, který shromažďuje psychologické poznatky, které jsou relevantní pro výchovu a vzdělávání a aplikuje je tak, aby zlepšil kvalitu edukačního procesu a jeho výsledků (Sternberg, Williams, 2002).
 - jde o obor, který se systematicky věnuje zkoumání jedince v kontextu výchovy a vzdělávání (Berliner, Calfee, 1996; Reynolds, Miller, 2003).

Vymezení pedagogické psychologie (2)

□ Česká a slovenská tradice:

- **Neakcentuje aplikační charakter** oboru, nýbrž chápe obor jako svébytný.
- Souvisí to se specifickou situací v ČR (první země s VŠ požadavkem na vzdělávání učitele)
- V. Příhoda (1956) vymezuje pedagogickou psychologii jako soustavu poznatků o vnitřních zákonitostech změn, navozených v chování člověka. Od psychologie se liší specifickým zaměřením na jevy sociálně a výchovně formující, od pedagogiky pak neuropsychickým pohledem na učební a výchovně vlivy působící na člověka.
- věda o psychologických zákonitostech výchovně-vzdělávacího procesu ve škole i v mimoškolních zařízeních (Ďurič, 1974).
- V. Kulič a J. Mareš (1992) vymezili pedagogickou psychologii jako relativně samostatný psychologický obor, který sice přijímá podněty od mnoha dalších psychologických i nep psychologických disciplin, ale integruje je, rekonstruuje je a využívá v situacích pedagogického typu. Pedagogické psychologii jde o psychologický pohled na předpoklady, průběh a výsledky: a) rozvoje jednotlivce (zvláště jeho osobnosti), b) rozvoje skupin (žáků, učitelů, vychovatelů, rodin, týmů apod.) v situacích pedagogického typu.

Pedagogická psychologie jako vyučovací předmět.

- **V SŠ výuce** součást všeobecného základu; více na pedagogických a uměleckých školách
- **V učitelské přípravě** patří k základním psychologickým předmětům
 - Semiprofese „učitelství psychologie“ pro SŠ
- **V přípravě odborných psychologů** patří pedagogická psychologie k předmětům rozšiřujícím tradiční základ.

Profesní uplatnění absolventů

- Více jak 1/3 absolventů FSS začíná profesní dráhu v oblasti školství a vzdělávání

Jak je to s Vámi?

Možnosti profesního uplatnění

- Psycholog v PPP
- Školní psycholog
- Výzkumník; student DSP
- Učitel psychologie
- *Další možnosti? ;)*

V Evropě...

□ Europsycholog

- ucelený soubor požadavků, které musí splňovat pregraduální a postgraduální příprava psychologů v dané zemi, aby absolventům tohoto studia byl nejen uznán psychologický diplom v jiných evropských zemích, ale mohli také v těchto zemích vykonávat profesi psychologa.
- Předpokládá se, že psychologické studium bude sestávat ze tří stupňů:
 - 3 roky bakalářského studia,
 - 2 roky navazujícího magisterského studia
 - nejméně 1 rok praxe pod supervizí po absolvování vysoké školy.
- Jedním ze čtyř profesních oborů, v nichž se absolvent může po promoci specializovat, je také pedagogická a školní psychologie, tedy oblast edukace – *education* (EuroPsy, 2005).

Historie oboru ve světě.

- Pedagogická psychologie patří mezi nejstarší psychologické obory, neboť začala se rozvíjet už ke konci 19. století. Mezi její zakladatele patřili přední psychologové své doby. Tradice pokračuje dosud.
- Americká psychologická asociace zpracovala publikaci věnovanou stoleté existenci oboru pedagogické psychologie (Zimmermann, Schunk, 2003).
- První z řady monografií pod supervizi APA.
 - jednoduchá periodizaci do tří velkých, mírně se překrývajících vývojových etap:
 - 1890-1920,
 - 1920-1960,
 - od r. 1960 do současnosti.

První období

- Nejstarší vývojové období (1890-1920) reprezentuje šest osobností: **W. James, A. Binet, J. Dewey, E.L. Thorndike, L.M. Terman, M. Montessoriová**. Připomeňme zde výběrově alespoň první dvě zakladatelské osobnosti.
 - Americký psycholog **W. James**, který je pokládán za jednoho ze zakladatelů vědecké psychologie, už v r. 1899 napsal *Rozpravy s učiteli o psychologii a se studenty o životních ideálech*. Upozorňoval, že sama psychologie jako věda nemůže zajistit efektivní výuku žáků, neboť vyučovací činnost učitele je tvořivou záležitostí, je tedy spíše uměním. Byl jeden z prvních, který zdůrazňoval, že je třeba přihlížet k individuálním zvláštnostem žáků a založil tak v pedagogické psychologii linii zaměřenou na dítě a jeho potřeby (child-centered psychology).
 - Francouzský lékař a psycholog **A. Binet** vnesl do pedagogické psychologie metodu experimentálního zkoumání lidského učení (při výzkumech používal i kontrolní skupiny) a studoval podmínky, za nichž učení ve škole probíhá. Zpočátku se zajímal o psychopatologii, zejména o tzv. abnormální děti. Pro zkoumání jejich kognitivních schopností vypracoval speciální zkoušky a tím se zařadil mezi zakladatele psychologického testování. Nešlo mu však o identifikaci mentálně znevýhodněných dětí proto, aby mohly být separovány od běžné populace. Naopak: snažil se je identifikovat proto, aby jim mohla být poskytnuta zvýšené péče s přihlédnutím k jejich potřebám. Výrazně ovlivnil hnutí moderní výchovy tím, že studoval zvláštnosti dětí; vyvracel představu, že dítě je pouhá zmenšenina dospělého člověka.

Druhé období, třetí období

- Střední vývojové období (1920 – 1960) ovlivnilo pět osobností: **L.S. Vygotskij, B.F. Skinner, J. Piaget, L.J. Cronbach, R.M. Gagné.**
- Nejmladší vývojové období (od r. 1960 do současnosti) reprezentují: **B.S. Bloom, N.L. Gage, J. Bruner, A. Bandura, A.L. Brownová.**

Přínos ped. psy. pro další obory

- Aster (1990) uvádí:

- regresní analýzu (R.T. Thorndike),
- analýzu kovariance (A. Porter),
- zjišťování reliability testů a dotazníků (L. Cronbach),
- multivariační metody později zužitkované ve statistických počítačových programech typu SPSS - Statistical Programs for Social Sciences (B. Cooley, P. Lohnes)
- meta-analýzu výsledků empirických výzkumů (G. Glass, I.V. Hedges).
- jedná se ale i např. o action research, practice based research...

Současné trendy v oboru

- Kognitivistický přístup (pokračování „revoluce“) – srv. RVP
- Konstruktivistický pohled na učení a vyučování v praxi (Piaget)
- Učení se přestalo chápat jako ryze individuální záležitost a stoupá zájem o jeho sociální a kulturní determinanty (Vygotskij)
- V pedagogické psychologii se pozornost badatelů nezaměřuje jen na učení a vyučování lidí, ale též na problémy výchovné. Badatelé zkoumají vývoj morálního usuzování dětí, dospívajících a dospělých a souběžně s tím i jejich morální či nemorální jednání v konkrétních situacích.
- Psychologie motivace (Weiner, Ames, Dwecková, Deci...)
- Rozdíly mezi lidmi (intelligence...) Sternberg, Gardner
- Psychologický pohled na učivo (žákovo pojetí učiva, záměrná konceptuální změna - Sinatra, Pintrich, 2003)
- Učitelovy postoje vůči jednotlivým žákům (postoje kladné, neutrální, záporné) i učitelovy postoje k celým třídám (Good, Nichols, 2001).
- Technická edukační média (Hadwin et al., 2005)
- „Evidence based education“

Kritika pedagogické psychologie

- Kritika přichází ze tří zdrojů: od laické veřejnosti, od učitelské veřejnosti, od představitelů jiných psychologických oborů.
- Laická veřejnost (a zčásti i učitelská veřejnost) tvrdí, že obor toho málo nabízí reálné praxi.
 - Veřejnost očekává, že dostane jednoduché návody typu: jak nejlépe postupovat, když... Protože je nedostává (a nemůže v této podobě dostat), mívá výhrady. Někteří učitelé (i někteří rodiče) zase v diskusích s odborníky argumentují jednotlivými „případy ze života“, které znají a současně se odvolávají na své osobní pedagogické zkušenosti s dětmi a dospívajícími.
 - Good a Levin (2001), když je příběh ze života použit jako náhražka za seriózní výzkum, když je kasuistikou argumentováno místo teoretického rozboru a zobecnění empirických nálezů, vzbuzuje to vážné odborné výhrady.
- Někteří představitelé jiných psychologických oborů se domnívají, že pedagogická psychologie je aplikační obor, který jen „převádí“ poznatky jiných psychologických disciplín do oblasti učení, vzdělávání, výchovy a výcviku lidí.
 - Kritizují pedagogickou psychologii za to, že se málo zabývá laboratorním výzkumem, tedy výzkumem za přísně kontrolovatelných podmínek.
 - Neuvědomují si, že psychické procesy jsou spoluurčovány obsahem (např. zvláštnostmi učiva), zaměřeností (např. výchovně-vzdělávacími cíli školy, osobními cíli učícího se jedince), způsobem řízení (nelze přenášet poznatky získané např. spontánním učením na situace pedagogického typu), sociálním kontextem, v němž se vše odehrává.

Kritika pedagogické psychologie

„zevnitř“

- Obor si jasně **nevymezil svůj vztah k jiným psychologickým oborům**, zejména k základním. Pedagogická psychologie je příkladem aplikačního oboru, který používá psychologické pojmy a psychologickou metodologii k hlubšímu poznávání edukačních jevů, ale musí doložit svoji svébytnost (Wittrock, 1992).
- **Vztah oboru a pedagogické reality není vztahem vnějším**, nejde o jeden z mnoha „aplikačních terénů“ psychologického přístupu. Sama edukace a její jevy obsahují svébytné procesy a specifické zákonitosti. Odtud plyne, že si vynucují svébytnou výzkumnou metodologii a kategoriální aparát; nevystačíme s jednoduchou aplikací či „přetlumočením“ poznatků psychologických věd pro potřeby edukace (Štech, 2000).
- Obor si jasně nevymezil svou podstatu. Stále existuje **napětí mezi linií vědeckou, rigorózní, ryze badatelskou a linií praktickou**, jejíž výsledky slouží výchovně-vzdělávací praxi (Berliner, 1992, Mayer, 1992, Wittrock, 1992). Obor nemá jasný společný základ (Grinnder, 1989).
- Svěbytnost oboru lze nejlépe doložit jeho vědeckostí. Badatelé musí **důkladněji poznat podstatu edukačních jevů a dospět k jejich hlubšímu vysvětlení**. Proto se musí orientovat především na experimenty, na zjednodušení složitých vztahů; musí jevy zkoumat za přísně kontrolovaných podmínek (Wittrock, 1992).

- **Příklon oboru k přírodním vědám a tzv. tvrdým datům má svá vážná rizika,** neboť logicky vede ke dvěma důsledkům: máme-li složité edukační jevy přesněji měřit a sledovat jejich vztahovou strukturu, musíme je zjednodušit, tedy zredukovat na vybrané, odlišitelné, izolované složky; má-li zkoumání probíhat za přísně kontrolovatelných podmínek, je třeba kontext, v němž lidé žijí, učí se a pracují, značně zjednodušit. To vše vzdaluje naše poznání reality, vede k vážným zkreslením a zabraňuje využití výsledků v praxi (Salomon, 2000).
- Obor, ve snaze o přesnost, převzal z kognitivní psychologie řadu nových pojmů a postupů, např. pojem „informace“ a „zpracování informací“. Tím ovšem zbavil jedince reálných kontextů, rezignoval na typicky lidské kategorie typu „význam“, „smysl“, „konstruování poznatků“. Obor se nejen **vystavil riziku technizace, ale též trivializace** (Bruner, 1991).
- **Obor příliš nezkoumá, jak skutečně probíhá edukace ve škole i mimo školu;** soustřeďuje se na problémy, které jsou okrajové, drobné a pro praxi irelevantní (Grinnder, 1989). Je třeba obor „vrátit do školy“, zkoumat reálný kontext, rozvíjet strategii akčních výzkumů.
- **Vidět a zkoumat jedince v kontextu** má přinejmenším dva významy. První upozorňuje na vzájemné působení sociálních, kulturních, etnických systémů a jedince, který v jejich rámci žije a funguje. Druhý říká, že dovednosti, strategie, procesy učení nejsou něčím „neutrálním“, obecně psychologickým, obecně použitelným, ale jsou vázány na historický kontext, na sociální kontext, na učivo a jeho zvláštnosti, jsou tedy „situované“. Přesněji řečeno: některé učení a poznávání je za určitých okolností situované, je řízeno více aktuální situací, než tradičně zkoumanými proměnnými, je ovlivněno sociálně či technicky. Právě poznání těchto souvislostí je důležité pro edukaci a přispívá též k ekologické validitě výsledků výzkumu (Salomon, 2000).

- Obor by si měl **přesněji definovat vhodnou jednotku analýzy edukační reality**. Jinak hrozí nebezpečí, že se buď budou zkoumat přílišné detaily či naopak příliš rozsáhlé, nedostatečně diferencované celky. Možným řešením jsou tzv. kompozitní proměnné (Salomon, 2000). Jde o to nalézt vhodnou úroveň zkoumání problému: pod ní, ale ani nad ní už nejde o pedagogicko-psychologické téma. Někdy je zdrojem chyb už nevhodné, zavádějící pojmenování zkoumaných proměnných, která pak badatele směřuje do jiné úrovně, do jiného vědního oboru (Štech, 2000).
- Poznatky, jež pedagogická psychologie předkládá veřejnosti, nejsou ovlivněny pouze zvoleným výzkumným paradigmatem či epistemologickým přístupem. Způsob zkoumání je výrazně determinován metodologickými postupy, které jsou v daném období dostupné i diagnostickými metodami, které jsou na trhu k dispozici. Zatím **chybí nástroje, které by dovolovaly zkoumání edukačních jevů v přirozených kontextech**, tedy zkoumání tzv. kompozitních proměnných (Salomon, 2000).
- Pedagogická psychologie má plnit tři funkce: 1. explanační, tedy vysvětlující i predikční, dovolující hlouběji porozumět edukačním jevům (Salomon, 2000), 2. usměrňující, tedy ovlivňující stávající praxi (Berliner, 1992), 3. projektující, navrhující a výzkumně ověřující vhodné projekty (Salomon, 2000).
- **Výsledky bádání nejsou příliš akceptovány ze strany klíčových uživatelů** (učitelů, rodičů, žáků, pracovníků školské správy), neboť vznikají zjednodušení složitých dějů, jsou zbaveny přirozeného kontextu a jsou formulovány nesrozumitelným jazykem. Způsob prezentování výsledků se musí změnit. Vhodnější je spíše vyprávění; poznatky by měly být zasazeny do příběhů, které nesou prakticky využitelné poselství, srozumitelný význam a tím jsou snadněji využitelné (Berliner, 1992).

Reakce na kritiku

- Americká psychologická asociace (APA) začala vydávat novou ediční řadu s názvem Psychologie ve škole. (<http://www.apa.org/>)
- Tým amerických expertů vypracoval pro praxi soubor psychologických principů, které akcentují roli žáka při učení a vzdělávání (Learner-Centered Psychological Principles, 1997). (<http://www.apa.org/ed/lcp2/lcp14.html>)
- V Evropě vznikla a úspěšně funguje mezinárodní Asociace pro výzkum učení a výuky - EARLI (European Association for Learning and Instruction), která prostřednictvím vlastních časopisů a každoročních konferencí stimuluje rozvoj oboru v evropských zemích. (<http://www.earli.org/>)

U nás

- NÚV, divize IPPP
 - <http://www.nuv.cz/>
 - <http://www.ippp.cz/>
- AŠP SR a ČR
 - Bez webu; studentský projekt PSY261
- Česká asociace pedagogického výzkumu
 - <http://www.phil.muni.cz/wapv/>
- Sekce pedagogické psychologie při ČMPS
 - <http://cmps.ecn.cz/?page=pedagpsych>
- (...)

Nejdůležitější časopisy

- Journal of Educational Psychology (USA – vychází od r. 1910),
- Contemporary Educational Psychology (USA – vychází od r. 1975),
- Educational Psychologist (USA – vychází od r. 1976),
- Educational Psychology Review (USA – vychází od r. 1989).
- Review of Educational Research (USA – vychází od r. 1931)
- American Educational Research Journal (USA – vychází od r. 1964).

- British Journal of Educational Psychology (Velká Británie – vychází od r. 1931),
- Educational Psychology in Practice (Velká Británie – vychází od r. 1985),
- Psychologie in Erziehung und Unterricht (Německo – vychází od r. 1954, zpočátku pod názvem Schule und Psychologie),
- Revue de psychologie de l' éducation (Francie, vychází od r. 1996),
- European Journal of Psychology in Education (Portugalsko, vychází od r. 1986).

- Pedagogika (ČR – vychází od r. 1951)
- někdy i Československá psychologie (ČR – vychází od r. 1957).

- *...a někdy i časopisech pedagogických*
 - *Pedagogika, Studia Paedagogica, Orbis Scholae, Pedagogika.sk, Pedagogická orientace*

PEDAGOGICKÁ A ŠKOLNÍ PSYCHOLOGIE

Normy upravující aktivity psychologů ve
školství

Legislativní předpisy důležité pro práci školního psychologa

1. Zákon č. 94/1993 Sb., o rodině, ve znění zák. č. 91/1998 Sb. a zák. 210/1998
2. Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách
3. Zákon č. 101/2000, o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 227/2000 Sb.
4. Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví
5. Zákon č. 109/2002, o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních
6. Zákon č. 218/2003, o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže)
7. Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)
8. Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů
9. Vyhláška č. 72/2005 Sb., o poskytování poradenských služeb ve školách a školských poradenských zařízeních
10. Vyhláška č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných
11. Nařízení vlády č. 75/2005 Sb., o stanovení rozsahu přímé vyučovací, přímé výchovné, přímé

Kde je hledat

- Zákony, nařízení vlády v tištěných Sbírkách zákonů (vydává MV) a vyhlášky
 - <http://www.mvcr.cz/sbirka>
- Směrnice, pokyny
 - v tištěném Věstníku MŠMT (vydává MŠMT)
 - <http://www.msmt.cz>
 - v tištěném Věstníku vlády pro orgány krajů, okresní úřady a orgány obcí (vydává MV)
 - <http://www.mvcr.cz/vestnik>